

[Niels Helveg Petersen]

skulle vi selvfølgelig med kyshånd tage imod det. Dertil må jeg sige, at på det punkt er jeg aldeles enig med det, som skinner igennem redegørelsen, nemlig at man fra dansk side selvfølgelig ikke kan acceptere, at det broprojekt, der forbinder over Østersøen, skulle blive færdiggjort, før en fast forbindelse eller noget andet over Store Bælt er færdigbehandlet. Det ville være en nationalt forkert beslutning at gå med til fra dansk side – af hensyn både til det sydjyske og det fynske område.

Lad mig så sige om det dagsordenshalløj, som vi jo ikke får under denne redegørelsesdebat, men senere, at det egentlig ikke er særlig interessant at skulle ud i en stor dagsordensdebat her. Men jeg vil sige på forhånd, at ministerens redegørelse, hvad man vil kunne forstå af det, jeg har sagt, ikke har en sådan karakter, at vi ville kunne acceptere at stemme for dagsordener, der tager ministerens redegørelse til efterretning eller noget i den retning; dertil er den ikke præcis nok og ikke fremsynet nok.

Chr. Christensen (KrF):

Selv om vi ikke er enige i redegørelsens indhold og konklusioner, vil jeg alligevel takke ministeren for, at vi nu endelig har fået en redegørelse for regeringens holdning og baggrunden for dens beslutning om at udskyde Storebæltsprojektet.

Man kan jo godt overveje det parlamentarisk betænkelige i, at en beslutning truffet i folketinget og gentaget flere gange med stort flertal nu tilsidesættes af to partier i en regeringsaftale, der bag sig har et overordentlig spinkelt grundlag.

Beslutningen om at udskyde opfyldelsen af det tidligere folketingsflertals beslutning begrundes i landets alvorlige økonomiske situation. Jeg deler regeringens opfattelse af det alvorlige i vor økonomiske situation. Jeg skal også erkende, at en regering kan komme i den situation, at den af hensyn til en overordnet målsætning kan blive nødt til at udskyde berettigede ønsker og trufne beslutninger. Men vi har jo også i adskillige tilfælde oplevet, at en gennemført besparelse ikke altid indebærer blot det positive at undgå forøgede udgifter, men meget ofte trækker en negativ side med sig, sådan at besparelsen virker lammende og dræbende på initiativer

og på virksomheder, med det resultat, at vækst og indtægter udebliver og stagnation og lukning af virksomheder og stigende arbejdsløshed bliver følgen.

Det er bl. a. frygten for denne negative udvikling, der har været medbestemmende for kristeligt folkepartis gruppe i dens flertalsbeslutning om at søge etableringen af en fast forbindelse over Store Bælt gennemført, så hurtigt det er økonomisk muligt.

I begrundelsen for vor beslutning indgår også vurderingen af de oplysninger, der er kommet frem i udvalget om offentlige arbejder og i politisk-økonomisk udvalg under broprojektets behandling i den sidste folketingssamling. Vi skønner herudfra, at transportudgiften såvel for personer som for gods fra Sjælland til Fyn og omvendt vil kunne reduceres i ikke ringe omfang, hvilket vil have til følge, at omkostningsniveauet for de virksomheder, der er berørt af overfarten, vil kunne sænkes og deres konkurrencemuligheder forbedres tilsvarende. Følgen ville så ikke blive stagnation og lukning af virksomheder, men derimod vækst og færre arbejdsløse. Vi ser med megen bekymring på udviklingen for det fynske og sønderjyske erhvervsliv, hvis regeringens beslutning om en udskydelse af den faste forbindelse får tilslutning.

Dertil kommer så spørgsmålet, om en udskydelse af den faste Storebæltsforbindelse vil føre til øget aktivitet med hensyn til etablering af forbindelser fra Østdanmark over Østersøen til Tyskland og fra Sønderjylland over landegrænsen mod syd, hvorved Danmark trafikalt kan falde fra hinanden til stor skade for udviklingen af erhvervslivet og beskæftigelsen i hele landet. Kristeligt folkeparti deler altså ikke regeringens opfattelse af, at den påtænkte besparelse overvejende vil føre til noget positivt for landets økonomi; den vil snarere have en negativ virkning.

Vi står ikke over for en trafikal nødvendighed, siger ministeren for offentlige arbejder. Nej, men set i større perspektiv måske over for en langsigtet økonomisk nødvendighed. Sjældent har noget været dyrere betalt end kortsynethed. En udskydelse på 4–5 år indebærer heller ikke nogen god udnyttelse af de investeringer, der allerede er foretaget.

Kristeligt folkeparti anerkender dog det positive i regeringens beslutning med hensyn til fastholdelse af projektet, at det kun er en udskydelse, der bliver foretaget, og at udsky-